

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Misericordia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Fortibus & miseris: tollat licet omne quod usquam est
Auri atque argenti gladium scutumque, relinquet.
Et iacula & galeam: spoliati arma super sunt.
Quod modo proposui non est sententia: Verum
Credite me vobis solum recitare Sibylla.

PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Præstans valetudine, viribus, fortuna, acerrimis integerrimisque
sensibus, etiam si libet, velocitatem da, diuitias, honores, imperia, o-
pes, gloriam: si fuerit is qui hæc habeat, iniustus, intemperans, timi-
dus, hebeti ingenio, atque nullo, is erit profectò miserimus. *Tusc.
Cic.*

Ita viuere, vt non sit viuendum, miserimum est. *Cic. Cato Mario
Fam. l. 7.*

Optime miseribus ferunt, qui abscondunt. *Curr. lib. 5.
Modum verborum misero tenere difficile. Idem, lib. 6.*

Parum fidei miseris est. *Sallust. de bello Ing.*
Quis est enim tam compositæ felicitatis, vt non aliqua ex parte,
eum status sui qualitate rixetur? Anxia enim res est, humanorum
conditio bonorum: & que vel nunquam tota proueniat, vel nun-
quam perpetuâ subsistat. Huic census exuberat, sed est pudori dege-
ner sanguis. Hunc nobilitas notum facit, sed angustia rei familiaris
inclusus, mallet esse ignotus. Ille verò vtraque circumfluit; cœli-
bem desit. Ille nuptus felix, foribus liberis alieno censum nutrit hæ-
redi. Alius prole lætatur filii filiaue delictis mœstus, illachrymat. In-
circo nemo facile cum fortunæ suæ conditione concordat. Inest e-
nim singulis, quod inexpertus ignoret, expertus exhorreat. *Beet. lib.
2. de Consol. profa. 4.*

Sapiens miser plus miser est, quam pestis miser: scit enim ex-
aggerare causas dolendi, quas rusticus miser ignorat. *Sap. pr. Boetij
de consol.*

Miserum te reputo, quia nunquam fuisi miser, transiisti vitam,
& non inuenisti aduersarium, nimis fuisi, miseris reputo qui ni-
mia felicitate corpelescit. *Sen. in quæd. epist.*

Calamitosus est animus futuri anxius: ante miseriam miser, qui
solicitus est, vt ea quibus delectatur, ad extremum vsque perma-
neat: nullo enim tempore conquiescet, & expectatione futuri,
præsentia, quibus frui poterat, amittet. *ibid.*

EXEMPLA HISTORICA.

*Errethod' yam d'vni, id est, quarta luna nascitur, qui pa-
rum feliciter nati sunt, vt auctor est Eustathius, in libro Iliadis 3.
propterea quod Hercules hac luna natus feratur, cuius omnis vita
laborum plena fuit. Pyrrhus apud Lucium Florum dicebat, se sibi
videri Herculis lidere natum: quod quo pluribus victoriis Roma-
nos concideret, hoc aciores in ipsum coirentur. *Erasm. in Chi-
liadibus.**

*Phaetontem & Tantalum, quamvis scanderint in coelum, vt
perhibent poete: propter dementia tamen in summis miseriis
inciderunt. *Plur. de Exilio.**

FABULÆ.

Afinus syluestris.

Syluestris afinus prostratum in sole mansuetum afinum cernēs,
beatum illum iudicabat animo suo, qui & cute nitida & bene habito
corpore esset. Mox videns eundem & onera ferre & ab agitatore
fustibus cædi, non ego te, inquit, magis beatum esse duco, intelligo
enim cum quanta calamitate tua bona confusa sint.

Fabula docet, commoditates coniunctas cum miseris non esse
appetendas. Erat in Tragedia Medea:

*Mi quis y finto dorngos vbi aipon bios,
Miol' ad hoc oris tuu iuri vilto: Qviva,
Ne sit molesta, beata vita mihi quogit,
Neque copia mentem meam qua uor deant.*

Lepores & Ranz.

Lepores quodam in conuentu de miseria & fortuna infelice vi-
te lux conuelli, quod & à bestiis illa & ab hominibus impugna-
retur, nam & canibus, & aquilis, & omnibus propemodum feris car-
niuoris sese direptioni & prædæ esse, tum sibi mortē vitro cōfiscere
velle decreuerunt, statuebant enim multo esse fatius semel interire,
quam sempiterna formidine agitari. Itaque, re probata vniuersis ad
proximam paludem cuncti impetu maximo ferebantur, vt in a-
quis demersi suffocarentur. Ranz autem, quæ forte in herbis iuxta
paludem enatis incubabant, incurfione leporum terrefcit, subito o-
mmes in paludem se fugientes demiserit. Tum vnus inter lepores
reliquis sapientior: Stare, inquit, socii; neque in vos ipsos graui-
tes metuunt, quas scilicet esse miseros nobis oportet.
Fabula ostendit, afflictis aliorum miseriis solatio esse.

Vide *Tr. Aduersus Afflictio, Calamitas, Infelicitas.*

Misericordia.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Misericordia, Græce *ἰσχυροσύνη*, & *ἰσχυροσύνη*, misere-
citur. Est autem misericordia a gratitudine animi ob ali-
miseriarum speciem, secundum Senecam libri de

ria.
Sed etymon vocis hanc definitionem impugnat. Sæpi-
cordatis hominibus aliorum miseria cordi est, cui opem
ritur festinant, & iubet Apostolus, *Rom. 12. 8.* vt qui miserem
no largitur aliquid, in hilaritate faciat. Non significat igni-
tiam cordis, sed opus benignitatis & clementie ex animo
cum hilaritate cordis ipsi misero præstitum. Neq; Hebraica
chân, i. Misere, amare, diligere. Vnde *Rachum*, misericor-
ca *ἰσχυροσύνη*; vllam animi ægritudine (sua notatione signifi-
tantum amoris & cordis propensionem erga miserum
psum amoris effectum. Plura vide in Lexico trilinguo, *Lang.
486. & 487.*

Misericordia est tristitia in alienis malis, secundum *Isaam. 2.
lib. 2. c. 24.*

Nemo enim paritidæ, aut proditoris supplicio misericor-
di mouetur, secundum *Cic. lib. 4. Tus. 9.*

Misericordia est alienæ miseriæ, in nostro corde compati-
vtique si possumus, subuenire compellimur, secundum *B. A.
civitate Dei, & prima part. q. 2. art. 3.*

Misericors a compatiendo alienæ miseriæ, vocabulum
tus, & hinc appellata est misericordia, quia miserum cor for-
miseria, secundum *Isid. lib. Etymol.* Vteres etiam misero pro mi-
misero pro misere dicebant, Ennius: *Miserere manus
vram: Quo me anima priuam.*

Miseratio, Græce *ἰσχυροσύνη*, & *ἰσχυροσύνη*, dicitur, & est vnus seu affi-
fericordiz, quæ est virtus, secundum *B. Thom. super Psal. 2. 4. 2.
citur a misero, aris, quod ita differt a miserecor, eris: quod
passium affectum habet, est enim corde anxium esse eris
miseria. Miserecori verò actuum est, & verbis aut lachry-
pe dolorem, quem ex alius miseria habemus, ostendere
reoi fit misericordia, quæ est ægritudo cordis, et miseria
iniuste suscepta: nam dolor expatriæ, aut
ris, aut alterius (celerati supplicio suscepto, mollities que
mi, non misericordia est. A misere fit misero, quæ signifi-
fericordiz, quæ ex alius infelicitate mouetur. Item a mi-
fit miserecor, qui ex alius calamitate dolorem animo
miserandum miserecor, qui opus aliquod misericordiz exhibet
miseretur. Item miserecor genitiuo vel datiuo iungitur.
*O virgo miserecor mei. Miserecor a ceculatio, Virg. *Aur. me
amanentem est.* Hæc omnia à *misere* veniunt.**

BIBLICI LOCI.

Misericordia, pro officio humanitatis, *Matth. 9. 13. & 11. 29.*
synecdochen, pro gratia, *Iuda. 9. 2.* misericordia respicitur
missa, *Deut. 30. 2. 3. Esai. 55. 7. Ierem. 12. 16. & 35. 3. Ezec.
18. 30.* misericordia misericordiz promittitur, *Matth. 5. 7. 12.
dia commendatur, *Pro. 11. 17. Matth. 6. 8. Zach. 7. 9. Luc. 6. 35.
4. 32. Luc. 3. 13. 1. Petr. 3. 8.* misericordia sacrificiis antecedit
v. 6. *Matth. 9. 13. & 12. 7.**

Misericordia bona, *Pro. 21. 7. 21.* misericordiz opem
exhibenda, *1. Sam. 13. 6. 2. Paral. 28. 9. 15. Psal. 115. 6. 5. 9. Pro. 1.
& 14. 21. & 15. 27. & 24. 2. 21. 31. & 19. 7. & 25. 21. Eccl. 4. 9. 12.
18. *Esai. 59. 2. Ose. 6. 11. Mich. 6. 8. Zach. 7. 9. Matth. 5. 7. & 23. 17.
& 10. 33. & 25. 41. Marc. 9. 40. Luc. 6. 35. & 10. 33. Rom. 12. 13. Col.
Coloss. 3. 12. 1. Tim. 5. 10.* Misericordiz viscerad est, tenentur
& iuxta misericordiz induenda, *Coloss. 3. 12.**

Miserationis reultæ Deus, *Exod. 34. 6. 7. Psal. 86. 15.
145.*

Miseretur Deus cuius vult, *Exod. 33. 19. Rom. 9. 15.* misere-
propter promissiones suas, *1. Reg. 15. 23.* vt miseretur nobis
randum, *Nam. 6. 9. 2.* miseretur tu Deus, beneficentiam
Gen. 43. 29.

Miseratio, benignitas, nempe Dei, *Exod. 34. 6. Nehem. 9.
v. 14. 22. Esai. 63. 7. Ioh. 4. 2.* Miseratio beneficium quod
gno confert homini, *Genes. 32. 10.* Miserationes Dei, *1. Par.
Nehem. 9. 27. 31. Psal. 25. 6. & 40. 12. & 51. 3. & 69. 17. & 113.
77. & 145. 9. Esai. 54. 7. & 63. 15. Ierem. 15. 5. *Tor. en. 3. 22. Dan.
Ose. 2. 19.**

Miseratio, misericordia hominis erga hominem, *Iob. 31.
7. 9. Philip. 2. 1. Iob. 30. 28.*

est charitas & dilectio, in qua omnia bona facias: super hæc dabit & vitam æternam & societatem angelorum. Totum de misericordia. Merita tua nusquam iactes, quia & ipsa tua merita Dei dona sunt. *Idem in Psalm. 244.*

Non est quod fugias à Deo irato, nisi ad Deum placatum. *Super Psalm. 74.*

Beati illi qui subueniunt miseris: quoniam eis rependitur, ut per misericordiam Domini de miseria liberentur, nam id ipsum videtur iustum, ut qui à potentioris adiutori vult, adiuet inferiorem, in quo est ipso potentior. *de seruis dom.*

Melius est, ut nullus sit miser, quam ut tu facias misericordiam. Qui enim ut faciat misericordiam, optat esse misericors, crudelem habet misericordiam: quomodo si medicus, ut exerceat artem suam, optat esse multos egrotos, crudelis est medicina. *sup. Psalm.*

Misericordia, est aliena miserie in nostro corde compassio, qua vti que si possemus, subuenire compellimur. *libro 9. de ciuitate Dei.*

Longe melius & humanius & piorum sensuum accommodatius, in Cæsaris laude locutus est Cicero, ubi ait: Nulla de virtutibus tuis nec admirabilior nec gratior misericordia est. *ibid.*

Multo misericordius operatur, quis circa animas infirmorum, qui bonæ famæ seruatorum Dei consilium: quam erga corporum egrotantium, qui panem elurientibus tribuit. *De opere monachorum.*

Nec omisso iudicio, sis etiam pauperi in mala causa misericors, cui si parces, cultello percussis cor, & tanto nequiores reddis, quanto iustum sibi facere videt. *lib. 1. apoc.*

Plurimum interest, quo animo quisque pareat: sicut enim aliquando est misericordia puniens, ita & crudelitas parcens. *Epistola 64.*

Omnis summa disciplina Christianæ in misericordia & pietate est, quam aliquis sequens si ludibrium carnis patitur, sine dubio vapulabit. *Ambrosius in 1. ad Tit. 4.*

Misericordia largior, ubi fides promptior. Nihil tam commendat Christianum, quam miseratio charitatis. *De officio.*

Vana vendere opus est, ut quis fide sincera & perspicaci prudentia misericordiam munus impleat, sane si quis in sua declinat emolumenta, crimen est: si vero pauperibus erogat, & captiuum redimit, misericordia est. *ibid.*

Omnes rei approbati, tam Iudæi quam Græci indigent misericordia. *Idem 3. c. epistolæ ad Rom.*

De diuina misericordia amplius sperandum est, quum humana præsidia deficiunt. *Idem in hexa.*

Natura hominum prona est ad clementiam, & in alieno peccato sui quisque miseretur. *in epistol.*

Misericors & miserator Dominus, longanimis & multæ miserationis: suavis Dominus omnibus, & misericordia super opera illius. Tantas audis misericordias, & in tua virtute audes confidere? *Idem ad Pel. l. 2.*

Misericordia affectio est, quæ nec voluntate coercetur, nec rationi subieitur: sed ipsas ipsas mentes ad compassionem dolentium necessario cogit affectu: ita etiam, ut si peccatum esset misereri, & si multum vellem, non possem non misereri. Est timor plus humilis fructuosus, qui cuiuslibet quantumlibet peccatoris facile misericordiam promeretur, talis timor generat, nutrit & seruat humilitatem, mansuetudinem, patientiam, & longanimitatem. *ibid.*

Misericordia à misero corde vocata est, eo quod vnusquisque inuenitur quempiam miserum, & ei compatiens de dolore animus tangitur: ipse cor miserum facit, ut eum à miseria liberet cui intendit. *Gregorius Moral.*

Est magnam animi turbati solatium, ut homo pulsatus vitis cum se quasi nudari virtutibus conspicit, ad solam diuinæ misericordie spem recurrat. *Idem l. 2. mor.*

Sunt quidam misericordes de iis, quæ ad ipsos non pertinent: qui scandalizantur, quod non datur omnibus abundanter, sic tamē, ut ipsi ne in modico quidem grauentur: qui si misericordes essent, de suo facere deberent misericordiam: si non possent de terrena substantia, & voluntate bona darent eis, qui contra eos fortasse peccare videntur, darent dulce signum, verbum bonum, quod est super datum optimum, ut eorum mentes ad penitentiam reuocarent. Denique his omnibus, quos in peccato esse cognoscerent, compassionem impenderent & orationem, alioquin misericordia illorum nulla est, & misericordiam consequentur nullam. *Bernhardus sermon. 4.*

Septem in me video misericordias Domini, quas & vos ipsi facile inuenientis in vobis, prima est, quod à multis peccatis adhuc in seculo positum custodiuit. Prima quidem non inter omnes, quas mihi impendit, sed prima inter has septem. Quis enim non videat, quod sicut in multa cecidi, sic & in alia poteram cecidisse peccata, nisi omnipotentis pietas me conseruasset? Fateor & fatebor, nisi quia Dominus adiuit me, paulo minus cecidisset in omne peccatum anima mea. Secunda miseratione, quæ non poterit explicari sermone, quam benigna, quam libera, quam gratuita: ego peccabam, & tu dissimulabas, non continebam à sceleribus, & tu abstinebas à verberibus: prolongabam ego multo tempore iniquitatem, & tu

Domine pietatem tuam. Tertia, quod visitauit cor meum, ut amara fierent, quæ male dulcia prius erant. Quarta, penitentem misericorditer suscepisti, ut in coram meo, de quibus Psalm. Beati quorum remissa sunt iniquitates, per quam mihi continendi deinceps, & emendandi præstitisti virtutem, nec recidiam paterer, & effectus prior priorior. Postquam in his quinque malis malo liberaberis, in duabus aliis, bona largieris, hæc duo promouendi, qua videlicet munus bonæ conuersationis, & spes obtinendi, qua donas homini indigno, & peccatoribus experita bonitate vique ad cœlestia speranda præstas. *mon. 83.*

Magnæ misericordie sunt quatuor filie, scilicet Amicitia, Subtractio opportunitatis, Virtus resistendi, & Satisfactio. *in serm.*

Peccata aliqua minima sunt, alia magna, alia medicorum triplex egent misericordia, parua, mediocri, & magna. *med.*

Deus tristatur non de sua iniuria, sed de nostra perditione: rex benignus audiens criminosa personæ, lege quidem lente, ipse mortis sententiam dicit aduersus eas: tamen dia instigante lacrymas fundit super ipsas, & vult eas non potest, contradicente sibi iustitia, quoniam misericordia est verè misericordia, si sic facta sit, ut iustitia per eam naturatur. Si autem contempta iustitia, misericordia obstat, misericordia non est misericordia, sed fatuitas, iustitia misericordia non est iustitia, sed crudelitas: sicut & misericordia iustitia, non est misericordia, sed fatuitas. *Chrysostomus in Math.*

Misericordia est salutis præsidium, fidei ornamentum, pietatis peccatorum, hæc est, quæ iustos probat, sanctos roborat, toros ostendat. *ibid.*

Habens intellectum curet omnino, ne taceat: habet affluentiam, vigilet, ne à misericordia largitate torpescat: artem qua regitur, magnopere studeat vti, & vti proximo partiatur: habens loquendi locum apud deum, innotationem pro retento talento timeat, si non quoties let, apud diuitem pro pauperibus intercedat. *Rabbi ibid. 25.*

Qui esurientem pane verbi reficit, & sitientem peccati refrigerat, qui errantem in domum patris reuocat, qui improbitatem, qui infirmum fide affumit, confirmat, qui represso subuenit, compatiendo vel consolando, veritatem adimplet. *Rab. ibid.*

Misericordia consistit in elemosinis largiendis, in lerandis, in conuitiis remittendis, & impenitis corrigendis. *dem.*

Misericordie virtus tanta est, ut sine illa ceteræ, et si sunt non possint. Quamvis enim aliquis fidelis sit, callus, & laboriosus maioribus ornatu in lignibus, si misericors tamen non fuerit, non meretur. *Leo Papa in ser. de apat.*

In illo magno summoque iudicio tanti æstimabitur virtutis benignitas, vel tenacitatis impietas, ut pro plenitudine virtutum & profumma omnium commissorum, & per vnam lumen illi in ignem mittuntur æternum, & per vnam botam, & per vnam gutturam, in regnum principis. *ibid.*

Benigni quippe principis est, ad clementiam commotio, filie terminos æquitatur, quando sola est misericordia, omnes virtutes honorabiliter cedere non recusat. *Capitulum Epistolæ.*

Egentibus iustum est, non diuitibus subueniri, funde pro mittit in plenum: nam illud potius reconditur, quod non congregatur. *ibid.*

Misericordia subsequitur ad custodiam, sed præcedit ad conferendam: nam si solum sequeretur, nemo donatum propter tantum præcederet, nullus posset collata seruare. Gratia sunt insidie, quas à tergo diabolus parat: & nisi misericordiam quatur, facillime fragilitas humana decipitur, tunc enim quis vitium transisse credit, incuata magis ignoratio. *Sup. Psalm.*

Misericors est, cum credat, quia nullis beneficiis propter præter: miserator est, quum res cadentes sua pietate. *Cassianus Psalm.*

Differunt misericordia & miseratio, sicut fons & rivulus: misericordia enim quasi fons est affectus: miseratio quasi rivulus. *Hugo.*

In regno cœli coram omnibus angelis in conuentu mittitur, quod Abel passus sit, quod mundum conseruauit, quod Abraham fidem seruauit, quod Moyses legem tulit, quod Isaacem Iesu primus ascendit, Deus tacet, & clamat solum, per quem comedit dicens, esurui, qui enim misericors est, dignus est. *Per. Rasi, in ser.*

Præcedentis misericordie beneficium perdidit, qui non scienti semel sufficere quod donauit: ille autem ad Deum

speratam subire: verum qui id coegetint, aucto sane immantiq; in genio existimabuntur. *Diod. Sicul. l. 13.*
Soli misericordiae omnes virtutes cedere honorabiliter non reculant. *Cassiod. l. 2. epist. 9.*

¶ APOPTHEGmata.

Procion. nec ex templo aram nec ex humana natura misericordiam tollendam esse dicebat. *Sicob. ser. 1. de virtute.*
Demosthenes. Iustum est inquit, misereri, non improborum hominum sed eorum qui immerito infelices sunt. *Stob. ser. 44.*

Xerxes videns Hellepontum nauibus suis constarum omnia litora atque Abydenorum plana hominibus referta, iactavit se beatum, moxque misericordia ductus fudit lachrymas, Artabano causam huius mutationis querenti dicens, subit animum meum cogitatio quam brevis sit hominum vita, quando ex tam numero a hominum multitudine post centesimum annum nemo superfuturus est. *Herod. lib. 7.*

Agesilaus audiens, in bello civili Graecorum multos hinc inde cecidisse in pugna, & Spartanos esse victores nullo laetiae signo dato, sed misericordia ductus ingenti edito gemitu, Heu Graeciam! inquit, quae tot milites bello intestino perdidit, quot ei si incolumes sint ad debellandum barbaros sint satis. *Plut. in apoph.*

¶ SIMILITUDINES.

Chrysostomus. Paulus non dixit misereri simpliciter, sed induite viscera misericordiae: vt sicut vestimentum semper nobiscum est, sic elemosina. *Rom. 13. epist. ad Hebr.*

D. Augustinus. Sicut est aliquando misericordia priuens: Ita est crudelitas parcens. Quis enim non crudelem verius dixerit eum qui puero pepercerit, volenti obstinat, vime de serpentibus ludere? Quis autem non misericordiam, qui talia prohibens contemporem verborum etiam verberibus emendauerit? *Epist. 54. ad Macedonium.*

Antisthenes. Vt impii iudicandi sunt, qui aram sano deripiunt: Sic qui misericordiam ex humana natura tollere conantur. *Apud Stob. ser. 1. de prudentia.*

¶ BIBLICA EXEMPLA.

Misericordiae exempla: Dei erga Iosephum, *Gen. 39. v. 12.* Israelitas, *Exod. 15. v. 13.* Erga populum suum, *2. Reg. 13. v. 13.* Filii Pharaonis erga Moysen, *Exod. 2. v. 6.* Rahab erga exploratores, *Ios. 2. 12.* Cinzi erga Israelitas, *1. Sam. 15. v. 6.* Gabaoonitarum erga Saulem, *2. Reg. 8. 5.* Daudis erga Miphiboseth, *2. Sam. 9. v. 7.* Christi erga languidos, *Matth. 9. v. 36. & 14. v. 14. & 15. v. 32. & 20. v. 34.* Marc. 1. v. 4. Samaritani erga saucum, *Luc. 10. v. 33.*

¶ EXEMPLA PROFANA.

*Guilhelmus 111. Rex Siciliae & Neapolis Panormi coniectus fuerat in vincula ob tyrannidem, subdito Rogerio F. quem cum ad vindicandam patri factam iniuriam populus y opentum videret, in palatio obtinere cepit. Is dum per fenestram propicit, in caput vulneratus, perit: populus misericordia infelicis patris, qui quem nuper regem creatum, nunc mortuum audiret, motus, eductum & carere in integrum restituit. *Collemucius l. 3. Hist. Neapol.**

*Duo consulares exercitus Romanorum a Sannibus ad Caudinas furcas circumuenti, & sub iugum missi fuerant. Hi ante noctem: quamvis potuissent, Capuam ingredi cum nolent. Campani falces, purpuram, lidores consilibus: vestimenta & comitatum alius ex commiseratione dedere, post Capuam ingredientibus, Senatus & populus obuiam sese effudit, multa hortando monendoque consolati sunt dolentes. *Sabellic. lib. 5. Ann. 4.**

¶ D I V I S I O.

Interior motus animi, in alia tendentis, quem moderatur Humilitas; Cui oppositur Superbia.

Desiderium pertinentium ad cognitionem, quod moderatur. Si uoluntas, cui oppositur Curiositas. Bona ordinatio, quae discernitur quid faciendum, Remittendum, ordine, & in hoc firmiter persistere facit. Cuius oppositum Inordinatio.

Ornatus, quo in agendis decetia observatur; Cuius oppositum Inornatus. Austeritas quae in colloquijs, & quibuscumque alijs adhibetur modestius oppositum Inmoderatum.

Corporales motus & actiones, ut decenter fiant & modeste tam in his quae serio quam quae ioco aguntur. Quos moderantur tres Virtutes. (Secundum Andronicum Perspar.) scilicet.

Primo ut sint Verba sedulitas, ut supra, vel alius uicinia.

Secundo ut non solentur grauis anima.

Tertio, ut alia Verba vel actio congruant personae, loco, tempore, & alijs circumstantijs.

Humilitas secundum Andronicum, quae est habitus non superbiendi in superioribus & praeparationibus. Et idem Andronicus dicit, quae est in intentione in exteriori cultu.

MODESTIA, quae moderatur alia, non moderanda per temperantiam, continentiam, clementiam & mansuetudinem, & sunt quatuor scilicet.

¶ HIEROGLYPH.

Aegyptii sacerdotes misericordiam per uultum profecto proficentem exprimebant: illa enim ceu aequo quibus in filiorum educatione detinetur, nunquam longius prouolat, vni illi curae intentant pullos dicitur. *17 pag. 169. B.*

Genus misericordiae sedem esse, antiqua omnis inscriptura tur: vt memoriae auris, irrisionis nasus habetur. *Idem d. 1. 2. 3. Cedrus sine caryas, arbor fructus gignens odore & gustu stantissimos, misericordia pietatis, symbolum est, propter vtilissimasque mortalium generi vires. *Erud. quatuor. l. 2. pag. 588. E.**

¶ FABULAE.

Panthera.

In fossam delapsa panthera, accurrentibus rusticis circumstantibus, innocentem, & quae nullis sporum vnquam damnata fuerant. Hoc alii fieri oportere censent: alii insuper multum offerunt. Neque de fure tamen, qui subibus & fangibus multarent: & pro mortua semianimum relinquerent. Panthera cum vires suas recollectisset, saltu in fossa cecidit, & inspicit. Postea in illius loci rulosos hostiliter grassabatur, & vniuersis irate impetum vniuersis. Ego scio & noui, inquit, quod casus dolori fuerit, qui mihi hoc proiecerat: sed neque ignoratur, a quibus pulata & icta vulnerataque sum.

Fabula monet, vt miseris & in mala precipitatis pariter ne fortuna instaurata, accepta damna & contumelias vitent. *Vide Clementia, Commiseratio, Eleemosyna.*

Modestia.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Modestia, Graece *modestia*, in animo concinens moderatum. *sec. Cic. l. 3. Rhet. nouer.*
Modestia Hebr. *Hanah*, unde *Hani*, miser, pauper. Verbum *Hanaru* cum verbo *Hanah*, considerat attentius miseris & erumnis exercitatus considerat & cogitatum. Inde nascitur modestia, quae in vtraque fortuna moderatur.

Modestia est, per quam pudor honestatis, claritas & stabilitas parat auctoritatem. *sec. Cic. Rhet.*

Modestia est scientia eorum, quae aguntur aut dicuntur. *sec. Cic. lib. 1. Offic.*

Modestia ad moderor, quod modo cum accusatio, moderatum iungitur, descendit: hinc etiam moderatio, quae in qua quis horret omne, quod potest alium contristare. *sec. Seneca*, quod temperantia est quaedam lenitas animi: Nihil est autem in contrario, videtur esse in eo, qui non vultur contristare. *Cic. Temperantem Graeci *modestia* vocant, eamque *modestia* vocant, quam solei equidem tum temperantiam, moderationem appellare. Nonnunquam etiam modestiam. A moderatore, hoc est, rector & gubernator. Moderor succedunt.*